

„Paa Dem er jeg ikke vred. Men det gør mig ondt, at De har ladet Dem misbruge til denne politiske Sendelse, som De ikke selv har forstaaet. De indestaar for Tyrstrup — siger De. Men hvad Vægt ligger der paa ham? Han er jo kun en Leddedukke og Paradefigur i Hænderne paa Gjørup og den øvrige Bande, som nu i tredive Aar har ligget paa Lur for at komme mig tillivs ...“

„Tal nu ikke mere, Enslev! Jeg veed jo nu, at jeg er gaaet forgæves. — Jeg siger Dem Farvel!“

Han vilde rejse sig for at følge hende til Døren, men i det samme kom lille Jensen ind med et Visitkort; og førend Enslev havde faaet Næseklemmerne frem for at læse Navnet, var Fru Bertha gaaet.

Ude i Forstuen mødte hun Redaktør Samuelsen, der, kendelig nervøs, hilste hende med sin uforanderligt smilende Elskværdighed. —

IV.

Nogle Timer senere, da Taagen og Mørket atter havde nedsænket København som i en underjordisk Verden, og mens Menneskestrømmen paany gik fra Broerne ind mod Teatrene og Byens andre Forlystelsessteder, samledes det af Gjørup foranstaltede politiske Velfærdsudvalg i et ældre Hus i Kronprinsensgade, et forhenværende Foreningshus, som nu var omdannet til et smaaborgerligt Selskabslokale.

Da Sammenkomsten var ganske privat og Resultatet foreløbig skulde hemmeligholdes strengt, var dette Møde-